

200406434/1.

Datum uitspraak: 16 december 2004

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Leeuwarden, van 15 juli 2004 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 november 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de aan appellant verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 juli 2004, verzonden op 16 juli 2004, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Leeuwarden, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 augustus 2004, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 16 augustus 2004 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Appellant klaagt in de grieven 1 en 2 - in onderlinge samenhang bezien - dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het aan hem is om aannemelijk te maken dat hij uit Irak komt. Appellant betoogt dat de rechtbank aldus is uitgegaan van een onjuiste bewijslastverdeling, omdat de bewijslast bij intrekking van een verblijfsvergunning asiel bij de minister ligt.

2.1.1. Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 worden ingetrokken, indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen van de vergunning zouden hebben geleid.

2.1.2. Indien sprake is van intrekking van een verblijfsvergunning asiel op de voet van voormeld artikelonderdeel, ligt het op de weg van de minister aannemelijk te maken dat zich de daarin vermelde intrekkingsgrond voordoet. Als door de minister aan deze bewijslast is voldaan, is het vervolgens aan de vreemdeling om het door de minister geleverde bewijs te weerleggen.

De minister heeft ten aanzien van appellant vier taalanalyses laten uitvoeren. Blijkens deze taalanalyses, die hij aan het besluit van 27 november 2003 ten grondslag heeft gelegd, is appellant niet afkomstig uit Irak. Hiermee heeft de minister aan de op hem rustende bewijslast voldaan. De rechtbank heeft dan ook terecht overwogen dat het vervolgens aan appellant was om aannemelijk te maken dat hij - niettegenstaande de uitkomsten van deze taalanalyses - afkomstig is uit Irak. Derhalve falen voormelde grieven.

2.1.3. Hetgeen voor het overige is aangevoerd, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen

opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.1.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.2. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. B. van Wagtendonk, en mr. J.E.M. Polak, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. H.E. Troost, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Troost
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 december 2004

234-458.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,